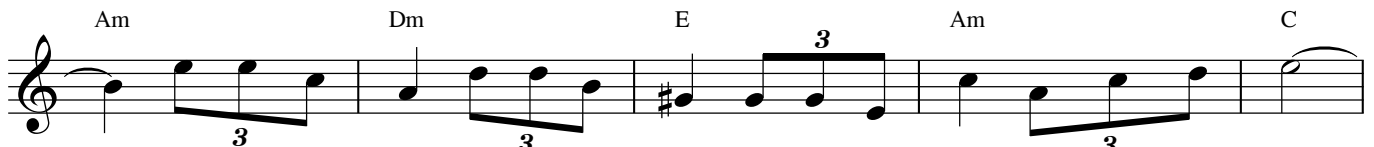

Người Tình Cô Đơn

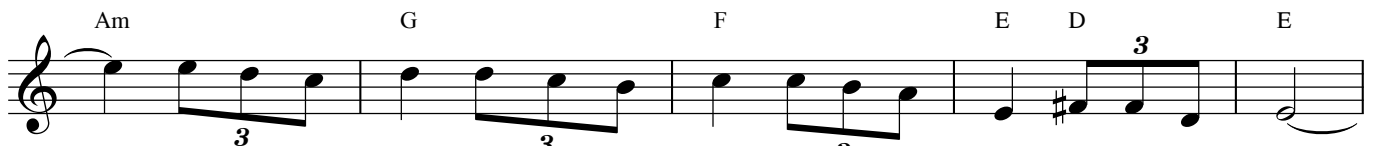
Lm. Nguyễn Duy

1. Với tấm thân gầy lê chân bước đi chiếc áo ăn mảy trên vai tái tê.
2. Đã biết bao lần đi trong gió sương biết mấy dậm trường trông ai xót thương.
3. Mấy nỗi nghẹn ngào cô đơn xiết bao mãi đến hôm nào tan đi đón đau.

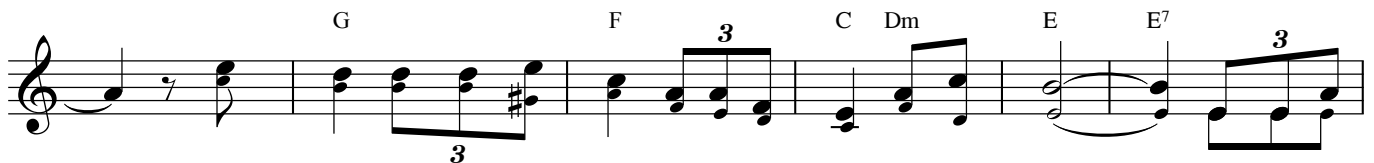
Chúa bước trong đời đến với con người van xin tình mến nào ai có biết.
Chúa vẫn một mình gánh vác thập hình trên con đường đó chẳng ai chiếu cố.
Biết Chúa mong chờ thấm thiết vô bờ nhưng con gặp Chúa chẳng thương chẳng nhớ.

Thế nhưng trần gian đóng cửa cài then tránh xa mặt Ngài liếc mắt lặng yên.
Chúa như người cha ngóng trông người con đã đi hoang dưng kiếp sống lầm than.
Đến nay lòng con thấy như bừng lên xót xa ân hận Chúa hồi tình con.

Với tấm thân gầy lang thang đó đây tìm người yêu dấu biết ở nơi nào.
Mắt ngóng mây trời bay theo gió đưa tìm người yêu dấu Chúa mong con hoài.
Thánh giá của Ngài cho con vác thay nguyện xin tha thứ tháng năm hững hờ.

ĐK: Chúa ơi! Xin thương xót con đã có một lần con lãng quên: _____ Tình Ngài đã

đến chịu chết cho con, con vẫn hững hờ không sống trong tình yêu. _____